

Republika Hrvatska
Općinski sud u Gospiću
Trg Alojzija Stepinca 3
53000 Gospić

Poslovni broj P-309/2025-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Gospiću, po sucu Jurici Bakmazu, u građanskopravnoj stvari 1. tužiteljice Djurdijjane Njegovan, Forest Hill Cr. 76, Hamiltom, Kanada, OIB: 20451970303 i 2. tužitelja Milorada Kuprešanina, Srpskih vladara 30, Apatin, R. Srbija, OIB: 87689907971, koje zastupa punomoćnica Gordana Perković Turković, odvjetnica u Otočcu, Bartola Kašića 4, protiv tuženice Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Gospiću, Trg A. Stepinca 3, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne rasprave 15. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i zamjenice Općinske državne odvjetnice u Gospiću Marije Bige Boban, 9. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da su tužitelji Djurdijjana Njegovan, Kanada, Ontario, Hamilton 76 Forest Hil Cars L8K 5V1, OIB: 20451970303 i Milorad Kuprešani, Republika Srbija, Apatin, Srpskih vladara 30/3, OIB: 87689907971 suvlasnici svaki u 1/2 dijela na:

- dijelu kčbr. 4073 BOJANA, ŠUMA, površine 1780 m², i to dijelu koji po Skici lica mjesta ovlaštenog vještaka Darka Jakeševića, GEO-LIKA d.o.o. iz lipnja 2026., a koja je skica sastavni dio nalaza i mišljenja vještaka koji je sastavni dio ove presude, nosi oznaku kao dio kčbr. 4073 označen slovnim oznakama A-B-C-D-E-F-G-H-I-J-K-L-O-P-Q-R-S-A,
- dijelu kčbr. 4139 BOJANE, ŠUMA, površine 130569 m², i to dijelu koji po skici lica mjesta ovlaštenog vještaka Darka Jakeševića, GEO-LIKA d.o.o. iz lipnja 2026., a koja je skica sastavni dio nalaza i mišljenja vještaka koji je sastavni dio ove presude, nosi oznaku kao dio kčbr. 4139 označen slovnim oznakama T-U-V-Z-W-X-Y-AB-AC-AD-AE-AF-AGAH-AI-AJ-AK-AL-AM-AN-AO-AP-AR-T, obje upisane u izvadak iz BZP-a zk. ul. br. 2602 k.o. Medak te
- dijelu kčbr. 4092 BOJANA, ŠUMA, površine 5503 m² i to dijelu koji po skici lica mjesta ovlaštenog vještaka Darka Jakeševića, GEO-LIKA d.o.o. iz lipnja 2026., a koja je skica sastavni dio nalaza i mišljenja vještaka koji je sastavni dio ove presude, nosi oznaku kao dio kčbr. 4092 označen slovnim oznakama AE-AS-

AT-AU-AV-AZ-AW-AF-AE, upisane u izvadak iz BZP-a zk. ul. br. 2744 k.o. Medak,

što im je tuženica dužna priznati i trpjeti brisanje prava vlasništva sa svog imena uz istovremenu uknjižbu prava vlasništva na ime i u korist tužitelja temeljem ove presude.

II. Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj naknaditi troškove postupka tužiteljima Djurdijani Njegovan i Miloradu Kuprešaninu u iznosu od 2.386,03 eura (slovima: dvijetisućetristoosamdesetšesteuraitricenta) uvećane za zakonske zatezne kamate koje teku od 9. listopada 2026. do isplate, a koje se izračunavaju za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. U preostalom dijelu se zahtjev za naknadu troškova odbija.

Obrazloženje

1. Tužitelji su 29. listopada 2025. podnijeli tužbu u kojoj traže utvrđenje prava vlasništva. U tužbi je navedeno da se tuženica vodi upisana kao formalni vlasnik na kčbr. 4073 BOJANA, ŠUMA, površine 1780 m², i kčbr. 4139 BOJANE, ŠUMA, površine 130569 m², obje upisane u BZP-u zk. ul. br. 2602 k.o. Medak te na kčbr. 4092 BOJANA, ŠUMA, površine 5503 m², upisane u BZP-u zk. ul. br. 2744 k.o. Medak. Nekretnine su do usklađenja katastra i zemljišnih knjiga bile upisane u pl. br. 525 k.o. Medak na Republici Hrvatskoj kao posjednici. Stvarni posjednici i vlasnici naprijed navedenih nekretnina u tužitelji, a ranije njihovi pok. roditelji i to Miloš-Milan Kušprešanin, otac, rođen 26. siječnja 1922., a preminuo 24. prosinca 2010. te majka Sofija Kuprešanin, ranije pok. djed tužitelja tužitelja Iso i Milka Kuprešanin. Dakle, posjed i vlasništvo se prenosilo s koljena na koljeno i datira preko 100-150 godina i za svo to vrijeme posjed je bio miran, nitko tužitelje niti njihove prednike nije smetao u posjedu, istoga svojatao ili što drugo. Na prijetor se nalazi ostaci kamene kuće te ostaci gospodarske zgrade, a okolno zemljište je samonikla šuma. Tužitelji su zajedno sa mjerničkim vještakom na licu mjesta sačinili prijedlog parcelacije prema stanju uživanja navedenih nekretnina iz točke I. ove tužbe te za okolno zemljište u posjedu tužitelja za koje se vodi pojedinačni ispravn postupak kod ZK odjela Gospić.

2. Tužitelji su podneskom od 21. srpnja 2026. preinačili tužbeni zahtjev s skladu s nalazom i mišljenjem sudskog vještaka (str. 124. i 125. spisa). Tuženica se upustila u raspravljanje o glavnoj stvari po preinačenoj tužbi, a nije se prije toga protivila preinaci, pa se smatra da postoji pristanak tuženice na preinaku tužbe. (čl. 190. st. 4. Zakona o parničnom postupku. „Službeni list SFRJ“, br. 4/77, 36/77, 36/80, 6/80, 69/82, 43/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, „Narodne novine“, br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP).

3. Tuženica se u odgovoru na tužbu (str. 19. – 21. spisa) usprotivila tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te istaknula da iz tužbe nije razvidno da su tužitelji posjednici prijetpornih čestica niti isti dokazuju da su prednici, na koje se u tužbi

pozivaju, iste uživali. Predmetne kčbr. 4139 i kčbr. 4092 k.o. Medak su od osnivanja knjižnog dijela katastarskog operata 1954. u posjedovnom listu broj 325 upisane na ime Općenarodne imovine, Medak. Kčbr. 4073, kčbr. 4139 te kčbr. 4092 upisane u zk.ul. 462 k.o. Medak povodom sastavljanja nove gruntovnice 1888. godine su upisane kao vlasništvo Općine mjestne sela Medak, 1952. kao vlasništvo Općenarodne imovine te naposljetku kao vlasništvo Republike Hrvatske. Nije sporno da je otac tužitelja bio upisan kao posjednik čestica upisanih u posjedovnom listu 46. Međutim, uvidom u arhivske izvatke iz zemljišne knjige proizlazi kako su te čestice, a koje su susjedne prijepornim česticama, primjerice kčbr. 4091, 4090/1, 4090/2, 4090/3, 4076/1, 4076/2, upisane u vlasništvu Kuprešanin zadruga br. 249, Kuprešanin zadruga 103, odnosno u suvlasništvu sa nasljednicima Kuprešanin zadruga br. 103. Ovo se ističe iz razloga što su čestice na navedenom području povodom osnivanja nove gruntovnice 1888. bile upisane kao vlasništvo Kuprešanin zadruga br. 103., dok su 1897. temeljem diobnog lista iste podijeljene između tri zadruga. Tako se dio čestica pripisuje u zk.ul. 548 k.o. Medak na ime Kuprešanin zadruga br. 249, dio u zk.ul. 549 k.o. Medak na ime Kuprešanin zadruga br. 250, a dio na Kuprešanin zadrugu br. 103 koji ostaje u zk.ul. 103 k.o. Medak, a dio se pripisuje u novi zk.ul. 550 k.o. Medak kao zajednički dio sve tri zadruga. Tužitelji navode da se na njihovom imanju nalaze ostaci kamene kuće te ostaci gospodarske zgrade koji se nalaze u vlasništvu Kuprešanin zadruga 249 na čkbr. 4091 k.o. Medak ali pri tome ne dokazuju da su jedini slijednici iza Kuprešanin zadruga br. 249. Primjerice susjedna kčbr. 2076/1 k.o. Medak je navedenim diobnim listom bila upisana kao vlasništvo Kuprešanin zadruga br. 250 te se odlukom Kotarskog suda u Gospiću 1912. prenosi u vlasništvo Maoduš Gjuke i Vuksan Save, a koju naposljetku 1916. kupuju Kuprešanin Bogić kbr. 249 i Kuprešanin Jovan kbr. 103. 1931. godine na dijelu nekretnina Kuprešanin Bogića uknjižuje se pravo vlasništva Kuprešanin zadruga br. 249, iz čega proizlazi da je isti bio jedan od nositelja navedene kućne zadruga. Iz svega navedenog proizlazi da su tužitelji prednici zaista posjedovali utužene čestice na istima bi bili upisani kao njihovi posjednici i vlasnici. Stoga, tužena ističe nedostatak aktivne legitimacije. Zaključno, navedene čestice nalaze se u šumskogospodarskoj osnovi za gospodarsku jedinicu Kosurina-Bogunica od 1. siječnja 2014. Uvidom u izvod sa Geoportala i to osnove iz 1968. proizlazi kako je na cijeloj kčbr. 4092 k.o. Medak i tada postojala šuma te da od strane tužiteljevih predaka nisu vršeni posjedovni čini.

4. Tijekom postupka su pročitani izvaci za ZK uloške 2602 i 2744, k.o. Medak (str. 46. spisa), skica lica mjesta društva GEO-HORIZONT d.o.o. (str. 7. spisa), rješenje o nasljeđivanju iza Miloša Kuprešanina broj O-869/2024, UPP/OS-O-7/2024 od 29. kolovoza 2024. javnog bilježnika Borisa Zdunića iz Gospića (str. 8. i 9. spisa), preslika rukom vođene zemljišne knjige za ZK uložak broj 548 i 462, k.o. Medak (str. 22. – 50. spisa), satelitski snimak prijepora DGU-a (str. 51. spisa), preslika rukom vođene zemljišne knjige za ZK uložak broj 550 i 549, k.o. Medak (str. 52. - 61. spisa), povijest promjena na katastarskim česticama broj 4073, 4139 i 4090, k.o. Medak (str. 62. – 65. spisa), potvrda Hrvatskih šuma od 16. rujna 2025. (str. 60. spisa), preslika rukom vođene zemljišne knjige za ZK uložak broj 103, k.o. Medak (str. 67. - 70. spisa), rješenje ovog suda broj Z-4463/2025 od 13. lipnja 2025. (str. 74. – 77 spisa), izveden je uviđaj 18. lipnja 2026. (str. 94. – 100. spisa), saslušani su svjedoci Dane Kuprešanin (str. 95. i 96. spisa), Jasna Vidović (str. 96. – 97. spisa), Tomislav Barić (str. 97. spisa) 1. tužiteljica (str. 98. spisa), 2. tužitelj (str. 98. spisa) i pročitani su nalaz i mišljenje sudskog vještaka Darka JAkeševića od 11. lipnja 2026. (str. 107. – 111. spisa).

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. U postupku nije sporno da je tuženica upisana kao zemljišnoknjižni vlasnik predmetnih čestica, kao i što je u razdoblju od osnivanja katastarskog operata 1954. godine sve do 2007. godine kad je upisana tuženica kao posjednik k.č.br. 4073. bio upisan Kuprešanin Isin Milan, otac tužitelja, dok je na ostalim dvjema česticama bila upisana općenarodna imovina, kasnije tuženica.

7. U postupku je sporno jesu li se ostvarile pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

8. Iz rješenja o nasljeđivanju iza pok. Miloša Kuprešanina, rođenog 1922. godine, sina Ise, je vidljivo da su njegovi jedini zakonski nasljednici djeca Djurdijana Njegovan i Milorad Kuprešanin.

9. Svjedok Dane Kuprešanin, susjed tužitelja, rođen u selu prije 74 godine, je, u bitnome, iskazao da je prijemor u obitelji tužitelja već generacijama. Tužitelji su ga naslijedili od oca Miloša (Milana) i majke Sofije, a oni od Milošovog oca Ise i majke Milke. Miloš se rodio 1920-ih u ruševnoj kući na prijeporu u kojoj je živio njegov otac. Djed tužitelja Iso je umro negdje u Drugom svjetskom ratu. 1965. godine se obitelji preselila u tetkinu kuću dalje u selu. Međutim, sada urušenu kuću na prijeporu su i dalje koristili. Roditelji tužitelja su 1995. godine otišli u Apatin u Republici Srbiji gdje su i umrli, Miloš 2008. ili 2009. godine, a Sofija par godina poslije. Djed Iso je osim sina Milana, oca tužitelja, imao još 2 sina, Dragana i Pericu. Dragan je umro prije 50-ak godina i živio je na Ličkom Osiku, dok je Perica umro prije desetak godina i živio je u Gospiću. Svjedok misli da njih dvojica nemaju zemlju u Medaku (Papuči). Perica je prije smrti znao ponekad navraćati u Medak.

10. Sve je to svjedoku poznato i iz priča njegovih roditelja. Prijemor se koristio za obradu zemlje, sadio se vrt, pored kuće je nekad bilo guvno. Imali su i stoku koja je pasla na drugim česticama. Zapadna čestica se prostire između dva puta na istočnoj i zapadnoj strani, a južno do bunara bunar kojeg iskopao i sagradio pradjed tužitelja jer je tu bio izvor, ali ga je koristilo cijelo selo. Nitko nikad nije osporavao tužiteljima i članovima njihove obitelji vlasništvo nad prijeporom. Tako ni djelatnici Hrvatskih šuma nikad nisu dolazili na prijemor.

11. Svjedokinja Jasna Vidović, susjeda tužitelja, je kao dijete dolazila kod djeda i bake u selo, čak je do škole tu i živjela. Poznavale ja roditelje tužitelja Milana (pravog imena Miloš) i Sofiju. Obitelj je do 1967. ili 1968. živjela u sada ruševnoj kući u selu, pored koje je bilo guvno i dva prekrasna stabla kruške. Sad je tu počela nicati šuma. Kuću na prijeporu je sagradio pradjed tužitelja Bočo, a u njoj se rodio djed tužitelja Iso. Po pričama, kuća je sagrađena prije 1. svjetskog rata. Otac Milan je rođen 1922. ili 1923., a majka Sofija je bila 10-ak godina mlađa. Oboje su umrli u Srbiji gdje su otišli nakon Oluje, Milan 2008. ili 2009. godine, Sofija 2020. ili 2021. godine. Iz kuće na prijeporu se odselili u strininu kuću dalje u selu, misli da je ta strina bila supruga brata od djeda Ise ili Milanovog brata. Strinu su uzdržavali do smrti, tako su stekli njezinu kuću. Zapadni dio prijepora je omeđen putevima obiju strana, dok se južni dio prostire do bunara ispod kojeg se nalazi svjedokinjina zemlja. Bunar je koristilo cijelo

selo. Prijepor je omeđen državnom zemljom i svjedokinjinom zemljom. Dio oko stare kuće se koristio kao vrt. U prizemlju kuće su držali stoku koju su puštali po prijeporu. Cijelo selo je prijepor smatralo zemljom obitelji tužitelja. Tu nikad nije vidjela djelatnike Hrvatskih šuma.

12. Svjedok Tomislav Barić, upravitelj Šumarije Gospić, je iskazao da, koliko mu je poznato, djelatnici Hrvatskih šuma nikad nisu iskorištavali mladu šumu niklu na dijelu prijepora, dok je dio prijepora u šumsko-gospodarskoj osnovi. Nije mu ni poznato da je bilo ikakvih sporova s tužiteljima.

13. 1. tužiteljica je iskazala da je u kući na prijeporu rođen njezin djed Iso 1897. godine, otac Milan (Miloš) 1922. godine, kao i ona i njezin brat. Kuću je sagradio pradjed Bočo. Bunar na južnoj međi su sagradili Bočo i djed Iso, nakon što se tu utopila Boćin kći. Obitelj se 1966. ili 1967. godine preselila u strininu kuću. Strina je bila supruga tatinog strica Janka, a njezina majka ju je uzdržavala. Otac je imao brata Petra koji tu nema zemlje, niti ju je tražio, niti je tu navraćao. Bio je još jedan brat Dragan koji je umro mlad. Roditelji tužitelja su koristili prijepor sve do odlaska u Srbiju 1993. godine. Prijepor je u njezinoj obitelji preko 200. godina, i nitko im to nije osporavao. Doznali su da se zemlja vodi kao državna tek prije nekoliko godina kad su krenuli sređivati zemljišnoknjižno stanje.

14. S iskazom 1. tužiteljice se u cijelosti složio njezin brat, 2. tužitelj.

15. Sudski vještak Darko Jakeševec, dipl. ing. geodezije, je na uviđaju zabilježio granice prijepora koje su mu pokazali sudionici, te ih iskazao u nalazu i mišljenju na kojeg stranke nisu imale prigovora, pa sud više nije pozivao vještaka na raspravu.

16. Sud nije izveo dokaz čitanjem izvadaka za ZK uloške broj 3869, 3870, 3871 i 3872, svi k.o. Medak jer su ih tužitelji predali tek na ročištu glavne rasprave 18. svibnja 2026., nakon zaključenja prethodnog postupka 22. siječnja 2026., a tužitelji su imali te ZK izvatke dan ranije, 21. siječnja 2026., što je vidljivo iz datum njihovog ispisa, pa su ih mogli predati pravovremeno, u skladu s čl. 299. st. 1. ZPP-a, na pripremnom ročištu.

17. Iz činjenica utvrđenih u postupku je evidentno da su preci tužitelja stekli pravo vlasništva nad prijeporom na kojima je tuženica upisana kao vlasnica dosjelošću na temelju tada primjenjivog čl. 1452. Austrijskog općeg građanskog zakonika („Justizgesetzsammlung“, br. 1/11, dalje: OGZ). Pretpostavke za stjecanje vlasništva dosjelošću su da osoba vrši zakonit, pošten i istinit posjed kroz zakonom propisano vrijeme. Posjed je zakonit ako je stečen na pravnoj osnovi podobnoj za stjecanje prava vlasništva; pošten ako posjednik nije znao ili s obzirom na okolnosti morao znati da nema pravno na posjed; istinit ako nije stečen silom, potajni ili zlouporabom povjerenja. Vrijeme potrebno za dosjedanje prema državi kao upisanom vlasniku (fiskusu) je 40 godina (čl. 1472. OGZ-a). Međutim, ako je proteklo vrijeme od 40 godina, onaj tko tvrdi da je stekao vlasništvo dosjelošću nije dužan dokazivati zakonitost svog posjeda (čl. 1477. OGZ-a).

18. Iz svih izvedenih dokaza je razvidno da je još prednik tužitelja, pradjed Bočo, bio posjednik prijepora. Taj zaključak je u skladu s iskazima svih svjedoka. U kući na prijeporu se 1922. godine rodio otac tužitelja Miloš (Milan), što je podatak naveden u rješenju o nasljeđivanju donijetim nakon Miloševe smrti. Taj podatak kronološki potvrđuje navod tužitelja da je Milošev otac Iso također rođen u toj kući 1987. godine, što znači da je dobio sina Miloša s oko 35 godina. Iz toga sud zaključuje da je najranija godinu za koju se može utvrditi da je prijepor bio u posjedu obitelji 1987. od kad teče rok za dosjelost. Dakle, do stjecanja prava vlasništva je došlo protekom roka za dosjelost najkasnije 1937. godine. Vlasništvo nad prijeporom je nasljeđivano sve do tužitelja, preko njihovog oca Miloša (Milana), odnosno djeda Ise. Iako je Miloš ima još dva brata koji bi zakonski bili pozvani na nasljeđivanje oca, jedan je umro mlad, a drugi je odselio iz sela i, suglasni su svi svjedoci, nema svoju zemlju u selu.

19. Tuženica ističe da su predmetne nekretnine nekad bile u vlasništvu Kuprešanin zadruga na kućnom broju 249, te da tužitelji nisu dokazali da su jedini sljednici te zadruga. Stupanjem na snagu Odluke AVNOJ-a o ukidanju pravnih propisa koji su bili na snazi u času neprijateljske okupacije („Službeni list“ DFJ, br. 4/45) sa 6. siječnjem 1941. kućne zadruga su prestale pravno postojati i pravna pravila Zakona o kućnim zadrugama iz 1889. se više ne mogu primjenjivati. Imovinski odnosi između članova bivše kućne zadruga imaju se rješavati po načelima i propisima građanskog prava, što znači i po odredbama Zakona o nasljeđivanju. Iz izvedenih dokaza je razvidno da je prijepor u obitelji tužitelja već najmanje četiri generacije, od pradjeda Boće, preko djeda Ise i oca Miloša. Do stjecanja vlasništva tužitelja je došlo na temelju odredbi Zakona o nasljeđivanju nakon smrti njihovog oca Miloša, baš kako je i on stekao vlasništvo nakon smrti svog oca. Niti jedan dokaz u spisu ne ukazuje da bi postojali neki drugi sljednici zadruga koji bi polagali pravo na dio prijepora, pa sud zaključuje da su tužitelji jedini nasljednici ranijih posjednika, odnosno vlasnika prijepora.

20. Tužitelji su u cijelosti uspjeli u sporu, pa imaju pravo na naknadu troškova postupka na temelju čl. 154. st. 1. ZPP-a. Tužiteljima se priznaje pravo na naknadu sljedećih troškova kao troškova potrebnih za vođenje parnice u skladu s čl. 155. st. 1. ZPP-a:

- trošak nagrade za sastavljanje zahtjeva za mirnim rješavanjem spora od 200,00, u skladu s Tbr. 7. 8. u vezi s Tbr. 7. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, br. 138/23 i 107/25, dalje: Tarifa), uvećano za 10% za zastupanje dvije stranke u skladu s Tbr. 40. 1. Tarife 220,00 eura, što uvećano za PDV iznosi 275,00 eura,
- trošak nagrade za sastavljanje tužbe od 200,00 eura, u skladu s Tbr. 7. 1. Tarife, uvećano za 10% za zastupanje dvije stranke u skladu s Tbr. 40. 1. Tarife 220,00 eura, što uvećano za PDV iznosi 275,00 eura,
- trošak nagrade za sastavljanje podneska od 20. srpnja 2026. od 200,00 eura, u skladu s Tbr. 8. 1. u vezi s 7. 1. Tarife, uvećano za 10% za zastupanje dvije stranke u skladu s Tbr. 40. 1. Tarife 220,00 eura, što uvećano za PDV iznosi 275,00 eura,
- trošak nagrade za zastupanje na ročištima 28. siječnja 2026., 28. travnja 2026. i 15. rujna 2026. od 200,00 eura po ročištu, odnosno 600,00 eura ukupno, u skladu s Tbr. 9. 1. u vezi s 7. 1. Tarife, uvećano za 10% za zastupanje dvije

stranke u skladu s Tbr. 40. 1. Tarife 660,00 eura, što uvećano za PDV iznosi 825,00 eura,

- trošak pristojbe na tužbu od 26,55 eura,
- trošak pristojbe na presudu od 110,00 eura, te
- trošak uviđaja od 599,48 eura,

pa ukupni priznati trošak tužiteljima iznosi 2.386,03 eura. Tužiteljima se priznaje i pravo na isplatu zakonskih zateznih kamata na priznati parnični trošak koje teku od dana donošenja prvostupanjske odluke (tako Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev-2567/1999-2 od 10. prosinca 2022.).

21. Odbijaju se sljedeći troškovi:

- trošak sastava odgovora kojim se očituje na odgovor na tužbu od 5. prosinca 2025.: sud taj podnesak nije uzeo u obzir jer je dostavljen bez prethodnog odobrenja suda protivno čl. 299.a ZPP-a.
- trošak uporabe osobnog automobila na relaciji Otočac - Medak i natrag zbog pristupa uviđaju: sud ne zna kako je punomoćnica tužitelja stigla na taj uviđaj, javnim prijevozom, vlastitim automobilom ili ju je netko dovezao. Sve i da jest stigla osobnim automobilom, Medak se nalazi na području Grada Gospića, na kojem se nalazi i sjedište suda, pa su tužitelji mogli angažirati punomoćnika koji ima sjedište u Gospiću, što znači da je trošak puta od Otočca do mjesta uviđaja u Medaku posljedica dispozicije tužitelja, pa trošak takvog puta nije potreban za vođenje postupka.
- izbivanje iz pisarnice za vrijeme trajanja putovanja: kao i za trošak uporabe osobnog automobila, mjesto uviđaja se nalazi na području Grada Gospića i angažman odvjetnika koji putuje iz Otočca nije potreban za vođenje parnice jer odvjetnika ima i u Gospiću. Vrijeme trajanja uviđaja je već honorirano nagradom za pristup ročištu, pa se ne može poduplati istodobnim priznanjem troška za izbivanje iz pisarnice.
- trošak zastupanja na ročištu za objavu presude: pristup tom ročištu je fakultativan, nepristupanje nema posljedica na njegovo održavanje. S upotrebom e-komunikacije, punomoćnik odvjetnik, koji traži pravo na nagradu, ima pristup cjelovitoj presudi čim je očitana u sustav, gotovo istovremeno kao i da mu je uručena na ročištu za objavu, pa dolazak na to ročište nije potreban za vođenje parnice u skladu s čl. 155. st. 1. ZPP-a.

22. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Gospiću 9. listopada 2026.

Sudac
Jurica Bakmaz

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi putem ovoga suda, pisano, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Broj zapisa: **9-3088e-6d9c1**

Kontrolni broj: **0f6b3-5a327-7e52e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Gospiću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.